

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

**WARKE EN HET MYSTERIE
VAN BROEDER ISIDOOR**

blijspel in twee bedrijven

door

Paul Pans

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2008

Nr.1074

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *WARKE EN HET MYSTERIE VAN BROEDER ISIDOOR* op te voeren moet de naam van auteur *PAUL PANS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1982 Toneelfonds J. Janssens/Toneelfonds J. Janssens
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES:

Leander : de ouderwordende vader
Jef : de oudste zoon, een geboren carrièremaker (27 jaar)
Warke : de tweede zoon, schuchtere tegenpool van Jef (21 jaar)
Johanna : de preutse dochter, bezeten door de religie (30 jaar)
Dora : een nichtje (22 jaar)
Eefje : een nichtje (18 jaar)
Gust : de volkse, dronken postbode (30 jaar)
Pastoor : conservatieve grijsaard

PLAATS VAN HET GEBEUREN:

Een eenvoudig bemeubeld woonvertrek. Achteraan de algemene opkomst (buitendeur), links en rechts een deur die respectievelijk toegang geeft tot de logeerkamer (L) en de keuken (R).

- Eerste bedrijf -

Jef en Warke Vanbroekhoven, twee tegenpolen van formaat, zijn de spilfiguren in het stuk. Jef, werkzaam op het ministerie, knijpt graag de katjes in het donker. Warke daarentegen, is werkloos, vrij dom en zeer schuchter. Grote broer Jef wil daar nu wat aan veranderen. Hij tracht Warke het leven te "openbaren". Tussendoor wordt Johanna, de kwezel uit het gezin, flink geplaagd door haar broers. Dat moet vader Leander allemaal met lede ogen aanzien. Twee schattige nichtjes, Eefje en Dora, komen op vakantie. Jef port Warke aan om "er wat van te maken". Hij beraamt samen met de meisjes een plan om Warke uit zijn schelp te lokken. Eefje en Dora zullen Warke om beurten verleiden ! Als Warke op dreef begint te komen, duikt meneer pastoor op. Weerom zal preutse Johanna het moeten ontgelden van haar broers.

Jef begint spijt te krijgen over zijn opzet, hij wordt immers zelf buiten spel gezet ! Het liefdessucces doet Warke goed en hij ontplooit helemaal. Er wordt gekust en geknuffeld, gedanst en plezier gemaakt. Johanna maakt hier echter een einde aan. Nogmaals wordt zij behandeld als "madame van de pastoor". Wellicht zal een picknick in de boomgaard de gemoederen doen bedaren. Jef telefoneert naar het ministerie en krijgt het bezoek van de dronken postbode Gust, die een brief van de belastingen brengt...wanneer Gust, na een al te gekke conversatie weggaat, doet Jef krenterig tegen Eefje en Dora.

Leander maakt zich klaar voor een bezoek aan het graf van zijn vrouw, die tien jaar geleden overleed, en vertrekt. De jaloerse houding van Jef zorgt voor wrevel tussen beide broers.

Warke is nu helemaal weg van Eefje, alhoewel hij voordien al een romance beleefde met Dora... Deze laatste ontdekt de verhouding en de wagen gaat aan 't rollen. De "rol" van Eefje en Dora is uitgespeeld en de meisjes kunnen hun opgezet spel niet meer geheim houden voor Warke. Deze reageert zeer teleurgesteld en verontwaardigd. Als Leander terug thuiskomt, wordt er met het telefoonboek naar elkaars hoofd gegooid... Warke kan het gebeuren niet verwerken. Hij loopt van huis weg en roept "nooit meer weer te keren"...

- Tweede bedrijf -

(Negen maanden later, op een "rustige" Palmzondagmiddag)

Leander "blaast wat uit" na het eten, Johanna breit. Jef komt laattijdig uit de hoogmis en knoopt een stekelig gesprek aan met

Johanna. Wat later komt Gust, gekleed als wielertoerist, lotjes verkopen van de tombola, waarvan straks de trekking zal plaats grijpen. Eefje, op haar beurt, telefoneert en zegt goed nieuws te hebben dat ze persoonlijk wil komen meedelen. Vervolgens loopt meneer pastoor nog even langs om te informeren over het wegblijven van Warke. Een open gesprek over "alles en nog wat" ontstaat tussen Jef, Leander, meneer pastoor en Johanna. Op het ogenblik dat meneer pastoor van naar huis gaan spreekt, komt de zonderlinge bedelbroeder Isidoor ten tonele. De pastoor stapt op en een dialoog tussen de broeder en de gezinsleden komt op gang. Wanneer de nichtjes Dora en Eefje toekomen, reageert de bezoeker zeer zenuwachtig. Als hij zijn buikje vol heeft, gaat hij verder, maar keert even later weer om zijn wandelstok op te halen "die hij vergat". Tijdens het gesprek dat daarop volgt, ontdekt Eefje wie hij eigenlijk is. Dora komt het ook te weten en samen met de "broeder" smeden ze een plan om Jef in het ootje te nemen. De bedelbroeder, in feite Pater Isidoor zoals hij beweert, zal als wederdienst voor de goede ontvangst, biecht horen.

Het is toch immers de eerste zondag van de Goede Week. Johanna belijdt haar kattedwaad. Jef volgt haar voorbeeld, alhoewel met zeer veel tegenzin. Met schrik om het hart vertelt hij de belevenissen bij zijn vriendinnetjes. Hij begint echter aan de waardigheid van broeder Isidoor te twijfelen. Johanna ontdekt op hetzelfde ogenblik dat de kloostergemeenschap van broeder Isidoor niet bestaat. De broeder wordt ontmaskerd...het is Warke ! Een ontroerend weerzien volgt. Gust komt nog even binnenvallen: wellicht heeft Jef of Leander een prijs gewonnen van de tombola. Jef is tenslotte de "gelukkige". Een vreugdedronk sluit het verhaal af.

EERSTE BEDRIJF

(Jef zit genoegzaam, luidop te lezen in een dichtbundel)

JEF: "Haar donk're ogen spraken boekdelen,
'en! dacht hij bij zichzelf, 'ik zal me niet vervelen'
Met zulke weelderige borsten vooruit,
en die gelaten glimlach op haar lieve snuit."

WARKE: (tijdens de laatste woorden opgekomen langs de voordeur)
Wa...wat...was dat Jef ? Dat, dat ging precies ook niet over het voetbal !

JEF: Nee Warke, daar mag je inderdaad niet tegen stampen... Ik las zeer poëtische verzen uit de dichtbundel : "Eva en haar wereld".

WARKE: Oh, was het dat maar ?...

JEF: Dat maar ? Jong, je weet niet wat je allemaal mist; het wordt eens hoogtijd dat je jouw ogen gaat opendoen en ze de kost geven !

WARKE: De kost geven ? En 't leven is al zo duur ! (wat onnozelen)

JEF: Dat bedoel ik niet. Je moet de wereld leren kennen. Die is veel mooier dan je wel denkt !

WARKE: Jij hebt goed zeggen ! Meneer behaalde zijn diploma aan het college en zat 's anderendaags al op het ministerie, om er zogenegd "te werken".

JEF: Ja, maar...

WARKE: En ik heb een paar keren moeten overzitten, geraakte moeizaam aan een slecht betaald jobke en vloog al enkele maanden nadien met mijn klo...(schrikt van zichzelf)...met mijn klikken en klakken op straat. Hier heb je 't bewijs. (laat stempelkaart zien).

JEF: (lacht) Ach, trek het je niet aan. Kop op man ! Ik zal wel eens horen of die politieke kruiwagen jou ook op het ministerie kan binnen helpen. Maar als je in Brussel wilt gaan werken, dan mag je zo "gene pisser" blijven !

WARKE: (voelt zich beledigd) Wil jij je groot bakkes...euh...je grote mond eens houden ? 't Is niet omdat jij de oudste bent, dat jij mij moet overblaffen !

JEF: (lacht) Goed Warke ! Er zit vooruitgang in 't spel ! Je gaat nog eens een groot man worden, geloof me.

WARKE: Gemakkelijker gezegd dan gedaan. Maar wat kost het mij moeite om die aangeboren schuchterheid af te leren.

JEF: Je moet volhouden ! Je taal klinkt al heel wat mannelijker !

Spijtig genoeg heeft ons Johanna jou altijd te veel betutterd.

JOHANNA: (op uit keuken, wat hoofs en ijdell)

JEF: Verdomme, als je van de duivel spreekt, zie je zijn staart.

WARKE: Die staart zie ik niet...maar wel de duivel.

JOHANNA: (venijg) Warke, durf jij ingaan op die vunzige woordenkramerij van die schooier ? Je moest je schamen ! (stapt de slaapkamer binnen met opgeheven hoofd en slaat de deur achter zich dicht)

JEF: Nu dat je 't zegt, Warke, ik ruik hier zwavelzuur en solfer. Maar, à propos, om terug op ons gesprek te komen, want dat kalf... (op dat ogenblik komt Johanna weer door het woonvertrek gepara-deerd, naar keuken toe)...dat Johanna heet, heeft ons flink afgeleid. (Johanna af) Je moet ook eens wakker worden in de liefde, man. Er lopen nog zoveel schone kalfkes rond !

WARKE: Zoals Johanna ?

JEF: Nee, spaar ons Heer. Nog zoveel knappe, plezante grieten, jongen. Om van te snoepen (gebaar aan de mond)

WARKE: Ja, ja, maar daar krijg je slechte tanden van...

JEF: Allez Warke, je moet je kansen niet laten voorbijgaan.

WARKE: Zeker, Jef, maar je kent me, hé ?...Ik durf nooit 'uitpakken'.

JEF: Je moet niet direct 'uitpakken', want dan kun je een sacoché in je gelaat krijgen. Nee, nee, je mag de kar niet voor het paard spannen.

WARKE: Ik kan weer niet volgen. Je spreekt over kalfkes en nu haal je d'er weer een paard bij !

JEF: Doe niet zo dom ! Ik zal het je eens uitleggen. Luister. Je ziet toevallig een lekker ding wandelen. (Warke kijkt eerst be-teuterd, vervolgens likt hij zijn lippen) Je loopt haar tegemoet, groet haar, probeert een babbeltje te slaan. Als dat gelukt is, is de eerste fase voorbij. Fase twee: een tweede 'toevallige' ontmoeting. Een praatje op de bank...en 'alles' is geregeld...

WARKE: Ja, en...

JEF: Dan zul je mekaar vaak ontmoeten en als je haar dan van ver ziet afkomen, roep je (Johanna verschijnt in de keukendeur) Dag lekker stuk van me !!

JOHANNA: (kwaad terug in de keuken)

WARKE: En dan ? Ik zal toch nog wel wat anders te zeggen en te doen hebben zeker ?

JEF: Tuurlijk. Ik zal het eens voordoen. Je gaat naar haar toe, sluit je ogen, zoent haar innig en je ziet heel Parijs.

WARKE: Dan al ?

JEF: Ik bedoel: het is alsof je dan zweeft, man. Je vergeet alles om je heen. Het wordt gewoon hemels. Probeer eens. Ga daar bij de slaapkamer staan. Ik sta hier bij de keuken. Ik ben zagezegd jouw geliefde en jij gaat over tot de actie.

WARKE: Dag lekker stuk van me !

JEF: Ogen toe ! (Warke sluit de ogen en stapt, graaiend met de handen, vooruit. Als hij bijna aan de keukendeur is, komt Johanna uit de keuken. Jef gaat opzij. Warke grijpt per vergissing Johanna vast. Hij houdt de ogen gesloten en begint haar geweldig te zoenen. Zij wilt zich losrukken)

WARKE: 't Is precies echt, Jef !

JOHANNA: (geeft Warke een klap in het gelaat) Onbeschaamde vlegel ! Hoe durf je ?

WARKE: (verbaasd) Oh, Johanna. Ik was aan 't repeteren, 't was net zo hemels !

JEF: Dat zal wel met haar 'gewijde kont'. Madame van de pastoor !

JOHANNA: Jij redeloze losbol. Je moest je schamen. Omdat ik O.L. Heer goed tracht te dienen, ben ik nog niet de madame van de pastoor ! En die gewijde kont is er ook teveel aan.

WARKE: (bekijkt haar achterwerk) Da...dat vind ik niet...

JOHANNA: (tot Warke) Ga jij die kwakzalver helemaal volgen ? Foei, dat belooft !

LEANDER: (schoorvoetend op langs voordeur) Wat een hels kabaal is me dat hier weer. En dat moet ik allemaal met mijn zwakke gezondheid meemaken. Wat mis ik jullie moeder toch erg. Zij kon het beter aan dan ik !...Wel Warke, vertel eens...

WARKE: Ja, pa, ik was aan 't repeteren in de liefde...

LEANDER: Wat !? Hier in de woonkamer ? En dat voor een ongetrouwde. En waar is dan dat ander slecht stuk ?

WARKE: Daar Pa ! (wijst naar Johanna)

LEANDER: Och Here, och God. Johanna ! En nog wel met je jongste broer !!

JEF: Ja, ja, pa...en nog wel vlak tegen de keukendeur...

(Leander kijkt verbaasd)...aan 't zoenen !

LEANDER: Oh ! Maar dat past toch niet, broer en zus ?

WARKE: Vader, Jef wou mij leren omgaan met meisjes. Ik moest met

gesloten ogen naar hem toelopen om mijn geliefde zogezegd te zoenen...en toen heeft Johanna per vergissing daar 't een en 't ander tussengestoken...

JOHANNA: Eduard ! Onze Heer heeft me wel degelijk geschapen (kijkt met eerbied naar haar eigen boezem) maar ik heb ier niets opzettelijk 'tussengestoken'. 'Dat' is van mij en blijft van mij ! (wijst naar haar boezem)

LEANDER: Stop, stop, stop ! 't Is al meer dan genoeg. Jef zal wel weer de oorzaak zijn.

JEF: Zie je het. 't Is Jef altijd geweest.

LEANDER: Laten we erover zwijgen...je zou hier beter wat opruimen, jullie zijn zeker vergeten dat straks onze nichtjes Eefje en Dora komen ?

JEF: Hm...nichtjes van om en bij de twintig, niet te versmaden ! (wrijft zich in de handen) Kom Warke, Johanna zal hier wel de boel opknappen. Wij zullen in de tuin nog wat gaan 'repeteren'.

WARKE: Maar deze keer met mijn ogen open, dat ik tenminste kan zien wat ik vastpak. (Jef en Warke gaan langs de voordeur af)

LEANDER: Ik ga ook nog maar een luchtje scheppen. Ik heb me weer te erg opgewonden. (grijpt naar zijn hartstreek, af)

JOHANNA: (zet het woonvertrek op orde, stoft alles af, komt aan het kruis op de schoorsteen, knielt en bidt) Lieve Heer, waarom hebt U mij hier geplaatst tussen die twee onnozelaars van broers ? Waarom ??

JEF: (is ondertussen stil binnengekomen om zijn sigaretten te halen die hij op tafel heeft laten liggen) Omdat er nergens anders plaats was ! (snelt spottend buiten)

JOHANNA: (staat op) Zie je, je wordt hier zelfs in de heiligste momenten gestoord en geplaagd...

(Black out, na enkele ogenblikken licht weer aan. Johanna is met de rug gekeerd naar de deur, voorovergebogen, achterwerk hoog in de lucht, met blik en handvleugel stof saamvegend)

JEF en WARKE: (op. Jef klopt op Johanna's achterwerk. Zij vliegt vooruit en struikelt)

JEF: Zo, de repetitie is beëindigd. En (tot Warke) als straks die lekkere meiden komen, weet je wat je te doen staat !

JOHANNA: Stuk ongeluk ! Ik ga nog beter naar 't klooster ! (af in keuken)

JEF: (buigt) Dag eerwaarde zuster Johanna...

WARKE: Zeg, Jef, je moet haar toch niet teveel plagen, ze is toch goed voor ons en voor pa...?

JEF: Ik weet het wel, broerke, maar lachen is gezond !

LEANDER: (op langs voordeur) Ah...zijn de gemoederen bedaard ? Jongens, jullie zijn me toch een stel ! Neem je zuster zoals ze is, ze meent het goed.

JEF: (lacht) Wel pa, we zullen ons voortaan 'serieus' gedragen, daar mag je zeker van zijn als van je kletskep, hé Warke ?

WARKE: Ja, ja...we zullen...proberen.

LEANDER: Oh...goed dan. Zand erover. (Jef gaat naar de voordeur)

WARKE: Waar ga je naar toe Jef ?

JEF: Wel, dat zand halen om erover te doen.

LEANDER: Je zult nooit veranderen. Maar ja, beter te zot dan te bot. (gaat zitten. Geluid van aanrijdende, toeterende auto) Dat zullen zeker Eefje en Dora zijn !

JEF: Wauw ! (springt in de lucht. Bijt op de vingers) Te wapen, Warke !!

WARKE: Ja maar...mijn geweer is nog niet geladen...

JEF: Daar zul je niet veel moeite moeten voor doen...

LEANDER: Jongens, rustig aan...en goed begrepen, eh, gedraag je fatsoenlijk.

JEF en WARKE: (samen) Ja pa. (er wordt gebeld, Jef en Warke vliegen tegelijk naar de deur en botsen tegen elkaar)

JEF: Allez, jong...straks gaat je geweer af voordat je het wild gezien hebt !

LEANDER: Hou toch eens je fatsoen, mannen ! (staat op)

JEF en WARKE: Ja, pa

WARKE: De eer is aan u. (laat Jef voorgaan)

JEF: (bluffend) Wat dacht je anders ? (Opent de deur, de meisjes zien Leander staan, vliegen onstuimig op hem af en geven kusjes. Ze trekken zich niets aan van Jef en Warke, die verbaasd toekijken)

EEFJE: Dag nonkeltje.

LEANDER: Dag mijn duifjes.

DORA: Dag nonkel Leander.

EEFJE: Hoe is 't met de gezondheid ?

LEANDER: Niet te best.

DORA: En met Johanna ?

JEF: (direct) Met ons gaat alles goed. Dank u wel !

EEFJE: Oh, sorry Jef en Warke, we zijn zo opgewonden dat we mogen

komen logeren;

DORA: Gaat het echt goed met jullie ? (Eefje en Dora gaan naar de jongens en geven een hand)

JEF: Dat zul je deze dagen wel merken !

WARKE: (lachend) Ja, ja...de jacht is open !

EEFJE: Zeg, waar is Johanna ?

JEF: Ah, onze Assepoester, die zal wel dat schoentje aan 't passen zijn dat ze verloor op het bal van meneer pastoor.

LEANDER: Jef, wat had ik je gevraagd ?

JEF: Ja, maar mijn geheugen, eh pa, d'er zit de mot in, geloof ik.

LEANDER: Ach !

DORA: Kunnen we misschien naar onze kamer ?

LEANDER: Ja, een ogenblikje...(opent de keukendeur en roept) Johanna...kom eens even ?

JOHANNA: (na enige ogenblikken uit de keuken) Ja, vader...oh, zijn de stadsmussen al hier ? Ik heb jullie niet horen binnenkomen (geeft oppervlakkig een hand aan beiden)

JEF: Weer vuil boekskes aan 't lezen geweest zeker ?

JOHANNA: Pfff...

LEANDER: Johanna, breng de meisjes eens naar hun kamer. Dan kunnen ze de valiezen uitpakken en zich euh...wat verfrissen.

JEF: (loopt naar de valiezen) Kom Warke, zullen wij de bagage wel naar de kamer van de engeltjes brengen. We moeten trouwens galant zijn en zo ontzien we de rug van onze dierbare zus, want die ziet toch al zoveel af door alle dagen de kaarsen in de kerk aan te steken !

JOHANNA: (tegen de meisjes) Passen jullie maar goed op ! Met die doordraver weet je nooit...

EEFJE: Toe nou, Johanna, we kennen Jef wel !...een groot kanon... zonder munitie !

JEF: Warke, we zullen het slagveld maar even verlaten (gaat naar de slaapkamer met de valiezen) want de wind waait uit de verkeerde richting !

WARKE: (neus in de lucht) Ik ruik nochtans niets...

JEF: Kom op ! (beiden af in slaapkamer, voor eventjes)

LEANDER: En hoe is het met jullie moeder ? (tegen meisjes) Is ze het weduwschap al gewoon ?

DORA: Dat gaat wel...zoiets moet nu eenmaal slijten...

LEANDER: Maar laten we het daar niet te veel over hebben. Jullie

zijn gekomen om eens te genieten van het heerlijke leven op de buiten. Dus profiteer ervan.

EEFJE: Zullen we doen ! (Jef en Warke komen op uit slaapkamer)

JEF: De jonge dames met het heerlijke snoetje kunnen zich nu gaan verfrissen. (buiging)

DORA: Kom Eefje (beiden af in kamer)

LEANDER: Ik ga eens even...doen wat de koning ook niet laten kan. (gaat af)

JOHANNA: (zucht) Ik zal nog maar wat gaan werken in de keuken, dan ben ik tenminste veilig ! (af in keuken)

JEF: (lachend) ...en wij ook... (Jef en Warke lopen wat rond)
Da's kwaliteit eh ! Ik zou d'er zo in bijten. (even stil)

WARKE: (wijst naar de deur van de meisjes) 't Is daar zo stil...
ze zullen toch niet slapen zeker ?

JEF: Eens kijken eh, Warke.

WARKE: Hoe ? Ik kan daar toch zomaar niet binnenvallen ?

JEF: Maar neen. Gebruik je hersens, man. (wijst naar het sleutelgat) Er bestaat nog zoiets als een sleutelgat om door te gluren.

WARKE: (aarzelend naar de deur, bukt zich, kijkt door het sleutelgat)

JEF: (gebukt achter Warke) Wel, zie je iets ?

WARKE: Ja...de Keerkast !

JEF: Ja, maar...van de meisjes, bedoel ik !

WARKE: Noppes ! (even stil blijven kijken)

JEF: En nu ?

WARKE: Nog minder. Ik geloof dat er iemand voor het sleutelgat staat. (de deurkruk komt in beweging, de jongens stormen naar de tafel, pakken beiden een stuk van de krant vast en gaan zitten. De meisjes komen op in pikante zomerkledij)

WARKE: (krijgt hen in 't oog) Miljard ! (valt van de stoel en sleurt het tafelkleed mee)

JEF: Wel, War jong, wat is 't ?

WARKE: 'k Voel me niet zo goed.

JEF: Allez zeg, op zo'n ogenblik moet je je goed voelen. Voor mij geen problemen, die mooie benen !

DORA: (giechelend) Dank je , Jef.

JEF: (tegen de meisjes) Haal de mijnwerker eens onder de tafel uit, straks blijft ie d'er nog wonen !

EEFJE: Kom, Warke, van je zo te schrikken...

WARKE: (wordt door de meisjes onder tafel uitgehaald) 'k Ben dat niet gewoon, eh, Johanna draagt gewoonlijk iets dat meer op een scoutstent lijkt dan wat anders.

EEFJE: Je wordt er wel aan gewoon.

WARKE: Dat hoop ik...zelfs heel graag, maar...ik moet toch even m'n hoofd laten afkoelen. (Langs voordeur naar buiten)

JEF: Wat een klungelaar. Ik zit me zo af te sloven om meneer 'er-gens' te brengen, maar steeds zakt ie weer door het ijs. Kunnen jullie me daar niet wat bij helpen ? (Eefje en Dora kijken verbaasd)

DORA: We zullen proberen Jef, Maar wat verwacht je van ons ?

JEF: Doe heel lief tegen hem. Verleid hem als het ware. En desnoods alle twee.

EEFJE: We zijn geen grote 'routiniers', maar zo slecht zullen we het er nu ook niet van afbrengen.

JEF: Afgesproken ?

EEFJE en DORA: Afgesproken ! (leggen de handen op elkaar)

EEFJE: Maar vergeet niet dat je door dit spelletje te spelen zelf buiten spel wordt gezet.

JEF: Ja, maar...

EEFJE: Niets te maren. Jouw voorstel wint, maar de consequenties moet je zelf dragen.

JEF: Okee dan. Dora, ga jij nog wat op de kamer rommelen. D'er zal toch nog wel wat te doen zijn. (Dora af in logeerkamer) Eefje, aan jou de eer om te beginnen. Meteen zal Warke wel terug binnenkomen. Als hij je hier alleen aantreft, zal het wel wat worden, tenminste, als hij weer niet onderuit gaat. Ik verstop me achter de canapé, de regisseur mag toch niets missen, nietwaar ! Veel geluk. (geeft Eefje een zoen en verstoppt zich)

EEFJE: Schunnige snoeper ! (staat nu met de rug naar de voordeur, die opengaat. Zij verwacht Warke) Lievaling...kom eens hier...

LEANDER: (die ondertussen door de voordeur is binnengekomen en die achter Eefje gaat staan) Wat zal 't a.u.b. zijn, mijn engeltje ? (zeer gecharmeerd)

EEFJE: (geschrokken) Oh, nonkeltje, ik had je niet gehoord. Ik was even aan 't oefenen voor de toneelvereniging.

LEANDER: Oh, speel je toneel ? Da's dan spijtig...(mistroostig)

EEFJE: Hoe ?

LEANDER: Vergeet het. Cefen maar verder...ik ga wel wat keuvelen in de keuken, met Johanna. (af)

(Even stil, Warke komt binnen door de voordeur)

EEFJE: (keert zich naar hem) Ah, lieveling...kom eens hier. (uitnodigend gebaar met de wijsvinger. Warke nadert bedeesd en schoorvoetend) Ik ben straks wat vergeten, toen we hier zomaar binnenstormden. (zij pakt zijn hoofd vast en geeft hem een flinke zoen)

WARKE: (verrast, roept het uit als een hond) Oehoe !

EEFJE: 't Is nog niet beter zeker ?

WARKE: Ik zou...zo...zeggen...toch al heel wat anders dan straks.

EEFJE: Kom (grijpt zijn hand vast) laat ons wat gezellig op de canapé gaan zitten.

WARKE: U vraagt...ik zal proberen te draaien...(gaan ver uit elkaar zitten. Eefje vrolijk, Warke doodellendig van de zenuwen)

EEFJE: (schuift op naar Warke) Maar Warke toch ! Wanneer zul je eens minder schuchter worden ? Je durft je bloedeigen nichtje niet eens in de ogen kijken. Ik vraag me af of je al ooit een meisje innig gezoend hebt.

WARKE: Eerlijk gezegd Eefje, neen. Ik zou trouwens niet weten hoe ik er moest aan beginnen, alhoewel Jef me al raad gegeven heeft, Maar ik denk dat hij er zelf niet veel van kent.(Jef vliegt achter de canapé omhoog, bedwingt zich en verdwijnt weer achter de zetelrug)

EEFJE: Daar ben ik nog niet zo zeker van. Als wij hier vroeger op vakantie kwamen, kon hij zijn handen al niet thuis houden. (Jef vliegt weer omhoog en zakt weer weg) Maar jij bent altijd anders geweest, fatsoenlijker, eerlijker...ja, zelfs liever.(Warke weet niet meer hoe zich te gedragen)

WARKE: Ma...maar Eefje toch...

EEFJE: Ja ja, en ik meen het !

WARKE: (kruipt in de zetel rond van ontredding. Er wordt gebeld aan de voordeur. Warke duikt uit de zetel naar de telefoon en luistert) Hallo...met E...Eduard Vanbroekhoven...hallo...(weer wordt er gebeld aan de voordeur) Oh ! (gaat naar de voordeur en opent ze)

PASTOOR: (op) Dag broeder...en zuster...

WARKE: Dag meneer pastoor...(zenuwachtig)

EEFJE: Dag eerwaarde.

PASTOOR: Awel mijn zoon, je ziet er warempel niet goed uit. Je bent zo bleek...

WARKE: Ik ben vandaag al veel geschrokken, meneer pastoor, zo vaak dat ik bijna in mijn broek gesche...euh...gedaan heb.

PASTOOR: Zijn er al zulke eigenaardige dingen voorgevallen ?

WARKE: Bah...het ging vooral over...de liefde.

PASTOOR: Gods mooiste uitvinding...(vinger in de lucht)

WARKE: Ja, ja, maar precies niet zijn gemakkelijkste. U hebt het toch ook niet ver geschopt in die branche !

PASTOOR: Maar Warke toch ! Wat scheelt eraan ? Zulke taal zijn we niet van jou gewoon !

EEFJE: Hij is helemaal overstuur eerwaarde, maar dat zal wel overgaan.

PASTOOR: Enfin, met Gods genade zal dat wel lukken. Maar à propos, ben jij Eefje niet ? Eefje die ik hier vroeger meer gezien heb ?

EEFJE: Inderdaad. En Dora is er ook. Dora...Doortje !

DORA: (op uit kamer, sexy kronkelend als een slang) Hallo...OH...dag meneer pastoor...(doet terug gewoon)

PASTOOR: 't Lijkt hier wel op het aards paradijs. Ik begrijp Warke dat je maar bleekjes ziet...jij bent zeker bekoord door dat vrouwvolk ?

WARKE: Als datgene wat ik vandaag al gevoeld heb, bekoring is, dan wil ik wel alle dagen bekoord worden...

PASTOOR: Jongen toch !

JOHANNA: (op uit keuken, gevolgd door Leander) Dag meneer pastoor, ik had je stem herkend tot ver in de keuken. (Geeft pastoor een hand)

WARKE: (tegen de meisjes) Ah...als de liefde roept...

LEANDER: Warke ! Meneer pastoor, excuseert me eh, goedendag... Het huis staat vandaag zowat op zijn kop...

PASTOOR: Ik begrijp het.

JOHANNA: (bekijkt de meisjes laagdunkend) Schamen jullie zich niet, hier zo open en bloot te staan in het bijzijn van Gods vertegenwoordiger ?

WARKE: O.L.Heer zal het ook wel graag zien, want anders had Hij dat toch zeker niet geschapen !

LEANDER: Dedju Warke !

PASTOOR: Ik zal maar weer eens gaan. Ik moet nog weg met mijn huishoudster. Broeders en zusters, het gaat je goed !

ALLEN: Dag meneer pastoor...(pastoor af)

WARKE: (tegen Johanna) Nu ben je wel jaloers zeker, nu hij weer 'Gods hand' op de knieën van zijn huishoudster gaat leggen ?

JOHANNA: Goddeloze schoft ! (af in keuken)